

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 222/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Београд, коју заступа Војно правобранилаштво у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3563/18 од 18.07.2019. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3563/18 од 18.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3563/18 од 18.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5243/2017 од 14.02.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због умањења животне активности исплати 300.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.02.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, део тужбеног захтева тужиоца преко износа досуђеног у ставу првом до траженог износа од 400.000,00 динара, одбијен је као неоснован. Ставом трећим изреке, тужилац је ослобођен плаћања судских такси; док је ставом четвртим обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 79.500,00 динара, са каматом од извршења до исплате, док је захтев за исплату камате за период од 14.02.2018. године до наступања услова за извршење одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3563/18 од 18.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене, а првостепена пресуда у ставу првом потврђена. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, тако што је тужена обавезана да тужиоцу на име трошкова поступка исплати

67.500,00 динара, са каматом од 14.02.2018. године до исплате; док су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијени (ставом трећим изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер је питање накнаде штете настале умањењем животне активности због боравка у борбеним дејствима против непријатељских формација за време НАТО агресије на Републику Србију и застарелост тог потраживања на основу члана 376. став 1. ЗОО, довољно расправљено у судској пракси, па нема потребе за новим тумачењем права, а тужена у ревизији не указује на другачије одлуке о овом правном питању.

Стога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде штете поднета је 12.03.2013. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 300.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**